

Primljeno 22. 08. 2025

Org. jed.	Broj	Prilog
01-35-2-3548/25		

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
BROJ: 43 0 P 262789 25 Mož
Zenica, 11.08.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Nine Makivić, kao predsjednice vijeća, Maria Anić i Jasmine Begović-Devović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja Javna ustanova „Univerzitet u Zenici“ zastupanog po punomoćniku Oruč Esadu, advokatu iz Sarajeva, protiv protivnika predlagatelja Zeničko-dobojski kanton, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, Ministarstvo finansija, zastupanog po Kantonalnom pravobranilaštvu Zeničko-dobojskog kantona, radi određivanja mjere osiguranja, odlučujući o žalbi protivnika predlagatelja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Zenici broj 43 0 P 262789 25 Mo od 17.07.2025.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.08.2025. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba se odbija i prvostepeno rješenje potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem o određivanju mjere osiguranja naloženo je protivniku osiguranja da putem Vlade Zeničko-dobojskog kantona i Ministarstva finansija Zeničko-dobojskog kantona izvrši sve postojeće i buduće naloge za isplate obaveza prema zaposlenicima, dobavljačima i trećim licima koje potpisuje rektor Univerziteta u Zenici ili od njega ovlašteno lice, u skladu sa dinamikom isplate svim ostalim budžetskim korisnicima, te da se suzdrži od daljnjih radnji kojima bi se prouzrokovala finansijska blokada ili onemogućilo redovno finansijsko poslovanje Univerziteta u Zenici, te je određeno da izrečena mjera osiguranja ostaje na snazi do naredne odluke suda o mjeri osiguranja, kao i da se ovim rješenjem zamjenjuje rješenje o određivanju privremene mjere osiguranja broj 43 0 P 262789 25 Mo od 09.07.2025. godine, sa nalogom predlagatelju osiguranja da podnese tužbu prvostepenom sudu u roku od 30 dana od dana dostavljanja ovog rješenja, te dokaz o podnošenju tužbe dostaviti pozivom na broj predmeta, a ako predlagatelj osiguranja u ostavljenom roku ne podnese dokaz da je podnio tužbu, sud će rješenjem staviti van snage izrečenu mjeru osiguranja, ukinuti provedene radnje i obustaviti postupak.

Protiv pomenutog rješenja protivnik predlagatelja je blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, predlažući da se ožalbeno rješenje preinači na način što će se odbiti prijedlog za određivanje mjere osiguranja ili da isto ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Predlagatelj je u svom odgovoru na žalbu osporio žalbene navode protivnika predlagatelja, predlažući ovome sudu da žalbu odbije kao neosnovanu.

Pošto je ispitao prvostepeno rješenje u dijelu u kom se napada žalbom iz člana 22, vezi sa članom 236 Zakona o parničnom postupku (Sl. novine FBiH br. 53/03, 73/05, 19/06, 98/15), drugostepeni sud je donio slijedeći zaključak:

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa proizilazi da je predlagatelj dana 08.07.2025. godine podnio prijedlog za određivanje privremene mjere osiguranja i mjere osiguranja, ističući da je Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona svojim rješenjem broj: 10-34-318-33/25 od 09.06.2025. godine poništilo odluku Senata Univerziteta o potvrđivanju mandata rektora prof. dr. Jusufa Durakovića i potvrdi mandata rektora, sporeći odluku Upravnog odbora Univerziteta u Zenici o razrješenju dužnosti Jusufa Durakovića sa dužnosti rektora Univerziteta smatrajući da je ista donesena suprotno važećem zakonodavnom okviru i načelima hijerarhije propisa, te bi njihovo provođenje prouzrokovalo ozbiljne pravne i faktičke poremećaje u funkcionisanju Univerziteta, uključujući potpunu blokadu rada institucije, koja Odluka je donesena na osnovu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju (Sl. Novine ZDK broj 05/25) kojim je izmijenjen članom 62. stav 4. Zakona o visokom obrazovanju gdje je propisano da ako Senat ne razriješi rektora i direktora visoke škole zbog razloga navedenih u stavu 3. ovog člana u roku od 15 dana od prijema prijedloga za razrješenje, Upravni odbor razrješava rektora javnog univerziteta i direktora javne visoke škole, što je u suprotnosti sa članom 19a. Zakona o JU Univerzitetu u Zenici, kao lex specialis, gdje je propisano da Senat imenuje i razrješava rektora i članu 16 i 18. Okvirnog Zakona o visokom obrazovanju u BiH, kao i članu 67. Statutom Univerziteta u Zenici, te autonomiji Univerziteta, pozivajući se na odluke Ustavnog suda BiH broj U-10/21 od 02.12.2021. godine, broj U-9/22 od 26.05.2022. godine i odluku u predmetu broj U-22/18, pojašnjavajući da je Upravni odbor dana 12.05.2025. podnio prijedlog za razrješenje rektora, koji prijedlog je odbijen od strane Senata na sjednici održanoj dana 27.05.2025. godine, nakon čega je Upravni odbor dana 02.06.2025. godine donio odluku o razrješenju rektora, a Senat Univerziteta 03.06.2025. godine je donio odluku o poništenju odluke Upravnog odbora i potvrdi mandata rektora, koju odluku Senat je Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona poništilo svojim rješenjem broj: 10-34-318-33/25 od 09.06.2025. godine, a protiv koje Odluke je predlagatelj pokrenuo upravni spor, te obzirom da vršilac dužnost rektora nije izabran, a Vlada ZDK, je na sjednici od 20.06.2025. godine donijela Zaključak kojim zadužuje Ministarstvo finansija da svu dokumentaciju dostavljenu od strane Univerziteta u Zenici, a koja se odnosi na naloge za isplatu plaća i drugih finansijskih obaveza Univerziteta vrati Ministarstvu za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, dok se ovo Ministarstvo istovremeno zadužuje da zaprimljenu dokumentaciju vrati Univerzitetu u Zenici, jer je ista potpisana od neovlaštene osobe, zadužujući Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport da svojoj operativnoj jedinici na Univerzitetu u Zenici naloži obustavljanje unosa dokumentacije u trezorski sistem i knjiženje svih obaveza nakon 02.06.2025. godine do izbora i imenovanja vršioca dužnosti rektora, iako je Jusuf Duraković upisan u sudski registar kao zakonski zastupnik predlagatelja, čime je predlagatelj onemogućen u poslovanju, koja se ogleda u u potpunoj nemogućnosti izmirivanja finansijskih obaveza prema trećim licima, te Univerzitet ostaje bez mogućnosti da finansijski posluje prema vanjskim subjektima, odnosno da izmiruje redovne obaveze prema dobavljačima (stručna literatura, laboratorijski materijal, oprema za fakultete, informatička infrastruktura, usluge štampe, čišćenja, održavanja objekata itd.), - isplaćivati honorare vanjskim saradnicima predavačima, mentorima, konsultantima, recenzentima, članovima komisija i drugim stručnjacima angažovanim po ugovorima o djelu i autorskim ugovorima, - izvršavati obaveze iz aktivnih međunarodnih i domaćih projekata — uključujući Erasmus+ programe, naučnoistraživačke grantove, bilateralne sporazume, ugovore o mobilnosti i druge oblike finansirane saradnje, kao i da postupanje protivnika osiguranja vodi i u akademsku i reputacijsku krizu jer vanjski saradnici nisu samo trošak, nego nosioci kvalitete nastavnog i istraživačkog procesa. Gubitak kontakta sa stručnjacima iz privrede, iz inostranstva i iz drugih univerziteta, znači osiromašenje obrazovnog

sadržaja i drastično umanjene kvaliteta nastavnog procesa, naučnih rezultata i akreditacijskih performansi, koje postupanje protivnika osiguranja proizvodi neposrednu, materijalnu i reputacijsku štetu, koja ne bi mogla biti otklonjena ni eventualnim poništenjem osporenog rješenja u budućnosti, jer bi do tada poslovni odnosi bili već trajno narušeni ili izgubljeni, te da Univerzitet u Zenici kao kompleksna javna visokoškolska ustanova, sa preko 306 zaposlenih, 10 organizacionih jedinica i više hiljada studenata, svakodnevno se oslanja na stabilno i neprekidno funkcionisanje osnovnih režijskih i operativnih sistema. Izvršenje osporenog rješenja, koje dovodi do pravne neizvjesnosti i odsustva zakonitog potpisnika, blokira mogućnost izmirivanja čak i najosnovnijih režijskih troškova, održavanje informacionog sistema, bez kojeg ne funkcioniše upis, evidencija, ispitne prijave niti studentske baze podataka, - zakup i održavanje softverskih licenci koji su ključni za rad studentskih i nastavnih platformi, nabavku kancelarijskog i nastavnog materijala, goriva, rezervnih dijelova, kao i neophodnih sredstava za rad laboratorija, biblioteka i amfiteatara, a izostanak plaćanja računa dovodi i do pravnog rizika od tužbi dobavljača i komunalnih preduzeća, čime bi Univerzitet bio dodatno opterećen izvršnim troškovima, troškovima kamata i troškovima sudskih postupaka, te mogućom blokadom računa, naglašavajući da se svi navedeni troškovi pokrivaju preko trezorskog sistema, a Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, te Ministarstvo finansija ZDK, prema već dostavljenim dopisima izričito je stavilo van snage sve isplate dok se ne utvrdi zakoniti potpisnik, ističući da će predlagatelj u parničnom postupku tražiti naknadu štete koja se ogleda u šteti zbog nepotpisivanja ugovora, izmakloj dobiti i zakonskim zateznim kamatama zbog zakašnjelih plaćanja, predlažući donošenje predložene privremene mjere osiguranja i mjere osiguranja kako bi se omogućilo poslovanje predlagatelju i spriječio nastanak štete.

Rješenjem Općinskog suda u Zenici broj 43 0 P 262789 25 Mo od 09.07.2025. godine, djelimično je usvojena privremena mjera osiguranja, te je naloženo protivniku osiguranja da putem Vlade Zeničko-dobojskog kantona i Ministarstva finansija Zeničko-dobojskog kantona bez odlaganja obradi i izvrši sve postojeće i buduće naloge za isplate obaveza prema zaposlenicima, dobavljačima i trećim licima, koje potpisuje rektor Univerziteta u Zenici ili od njega ovlašteno lice te da se suzdrži od daljih radnji kojima bi se prouzrokovala finansijska blokada ili onemogućilo redovno finansijsko poslovanje Univerziteta u Zenici, dok je u preostalom dijelu u kojem je označen rektor, odbija prijedlog za privremenu mjeru osiguranja, te je određeno da ova privremena mjera ostaje na snazi do donošenja naredne odluke suda, shodno odredbi člana 278. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Protivnik predlagatelja, je u svom odgovoru na mjere osiguranja istu osporio kao neosnovanu, ističući da u cijelosti osporava mjeru osiguranja usvojenu rješenjem broj 43 0 P 262789 25 Mo od 09.07.2025. godine kao neosnovanu, predlažući da sud istu ukine, smatrajući da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi propisani članom 269. Zakona o parničnom postupku za usvajanje privremene mjere, a naročito razlozi određivanja privremene mjere radi zaštite prava na imovinu, te da su radnje protivnika osiguranja usmjerene na sprečavanje obavljanja poslova koji su u javnom interesu, te da je sud učinio povredu prava protivnika predlagača na jednako postupanje, a da predlagatelj nije uložio dokaze iz kojih je vidljivo da ne poštuje odluke nadležnih organa, zakonitost u provođenju poslova iz svoje nadležnosti kao i da samovoljno odbija vršiti te poslove čime prouzrokuje kašnjenje u isplati plaća i drugih tekućih obaveza za dobavljače, kao i da će se iz potpunog i tačnog činjeničnog utvrđenja moći vidjeti da ne postoji nikakva opasnost da će Zeničko-dobojski kanton spriječiti ili otežati ostvarivanje prava na plaću zaposlenika Univerziteta, niti takva namjera uopće postoji, naprotiv, sredstva za plaće i druge obaveze su planirana u obezbjeđena u Budžetu Kantona i potrebno je samo da se ispoštuju odluke nadležnih organa, te da predlagatelj pokušava učiniti spornim nešto što u redovnom toku stvari nije sporno, a to je isplata plaća i izmirenje svih tekućih obaveza, koje je protivnik predlagatelja već i prije donošenja ovog rješenja izvršio ili će ih izvršiti, neovisno od donešene mjere osiguranja.

Iz stanja spisa proizilazi da je prvostepeni sud održao ročište za određivanje mjere osiguranja dana 16.07.2025. godine, na kojem je izvršio uvid u materijalne dokaze, koji su predloženi od strane samih stranaka, donoseći pobijano rješenje, kojim se zamjenjuje rješenje o određivanju privremene mjere osiguranja broj 43 0 P 262789 25 Mo od 09.07.2025. godine, shodno odredbi člana 278. stav 3. Zakona o parničnom poistupku.

Članom 269. stav 1. tačka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku je propisano da se mjera osiguranja može odrediti ako predlagač osiguranja, a na prijedlog protivnika osiguranja, učini vjerojatnim postojanje potraživanja ili prava i ako postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja mogao spriječiti ili znatno otežati ostvarivanje potraživanja posebno time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti, opteretiti ili na drugi način njom raspolagati, odnosno promijeniti postojeće stanje stvari ili na neki drugi način štetno uticati na prava predlagača osiguranja.

Stavom 2. pomenutog člana 269. je propisano da ako drugačije nije Zakonom određeno, sud će odrediti mjeru osiguranja samo pod uslovom da predlagač osiguranja u roku koji odredi sud da jamstvo za štetu koja bi protivniku osiguranja mogla nastati određivanjem i provođenjem mjere osiguranja, te da ako predlagač osiguranja ne da jamstvo u određenom roku sud će odbiti prijedlog za određivanje mjere osiguranja, te da na njen zahtjev sud može osloboditi predlagača osiguranja od obaveze davanja jamstva ako utvrdi da on nije u financijskoj mogućnosti da da jamstvo.

Članom 272. stav 1. tačka 3. Zakona o parničnom postupku je propisano da se radi osiguranja potraživanja koje je upravljeno na određenu stvar ili njen dio može se odrediti mjera osiguranja zabrane protivniku osiguranja, da poduzima radnje koje mogu nanijeti štetu imovini na koju je upravljeno potraživanje ili naložiti protivniku osiguranja da obavi određene radnje potrebne da bi se sačuvala imovina ili da bi se održalo postojeće stanje stvari, odnosno dati ovlaštenje predlagaču osiguranja da poduzme određene aktivnosti.

Članom 272. stav 3. Zakona o parničnom postupku je propisano da mjere osiguranja iz ovog člana ne smiju u cijelosti obuhvatiti zahtjev koji se njima obezbjeđuje.

Članom 273. stav 1. tačka 1. Zakona o parničnom postupku je propisano da radi osiguranja drugih prava ili održavanja postojećeg stanja može se izreći mjera osiguranja zabrane protivniku osiguranja da poduzima određene aktivnosti ili nalog da poduzme određene aktivnosti u cilju održavanja postojećeg stanja ili sprečavanja nastanka štete suprotnoj stranci, dok je tačkom 5. pomenutog stava 1. člana Zakona propisano da sud može odrediti i druge mjere za koje sud odredi kao neophodne za osiguranje tužbenog zahtjeva predlagatelja osiguranja.

Ne mogu se prihvatiti kao osnovani ni žalbeni navodi u pogledu nenadležnosti prvostepenog suda, jer je prvostepeni sud nadležan da postupa u parničnom postupku po tužbi za naknadu štete, shodno odredbi člana 27. stav 2. Zakona o sudovima u FBiH (Sl. novine FBiH broj 38/05, 22/06, 63/10, 72/10, 7/13, 52/14 i 85/2021), koju tužbu je u prijedlogu predlagatelj naveo da će podnijeti sudu i na šta ga je sud i obavezao, te je aktivno legitimisan da podnese tužbu za naknadu štete.

Prijedlog za donošenje privremene mjere i mjere osiguranja, uređen na pomenutom ročištu održanom 16.07.2025. godine, sadrži sve elemente propisane članom 276. stav 3. Zakona o parničnom postupku, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi u pogledu neurednosti prijedloga, a kako je, shodno odredbi člana 280. Zakona o parničnom postupku, predlagatelj obavezan da u roku od 30 dana od dostave rješenja, podnese tužbu sudu i o istom dostavi dokaz, to se ne mogu prihvatiti ni žalbeni navodi da predlagatelj mora uz prijedlog odmah istaći i tužbeni zahtjev.

Prvostepeni sud je, nakon održanog ročišta po prijedlogu za donošenju mjere osiguranja, donio pobijano rješenje, pravilno zaključujući da je predlagatelj dokazao, shodno članu 123. i 126. Zakona o parničnom postupku, da su ispunjeni uslovi propisani tačkom 1. i 2. stava 1. pomenutog člana 269. Zakona o parničnom postupku, iz razloga navedenih u pobijanom rješenju, koje prihvata i ovaj sud, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi.

Predlagatelj je učinio vjerovatnim postojanje svog potraživanja i prava, to kod nesporne činjenice da je predlagatelj javna ustanova, koji se bavi djelatnošću od javnog interesa, koja je općepoznata, te da se onemogućavanjem finansijskog poslovanja, zbog nepriznavanja rektora, koji je zakonski zastupnik predlagatelja i upisan u sudski registar, dovodi u pitanje obavljanje djelatnosti predlagatelja, kao visokoškolske ustanove, zbog čega je prvostepeni sud, shodno odredbama člana 272. stav 1. tačka 3. i 4. Zakona o parničnom postupku i donio predloženu mjeru kako bi se spriječio nastanak štete, sačuvala imovina predlagatelja i održalo postojeće stanje stvari.

Prvostepeni sud pravilno zaključuje i da su ispunjeni uslovi za određivanje mjere osiguranja propisani i članom 269. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku, jer je predlagatelj, dokazao i postojanje opasnosti da bi bez takve mjere protivnik osiguranja mogao štetno uticati na prava predlagača osiguranja, jer je protivnik predlagatelja, tek nakon donošenja rješenja o privremenoj mjeri stavio van snage svoj Zaključak od 20.06.2025. godine, a što proizilazi iz Zaključka Vlade Zeničko-dobojskog kantona od 10.07.2025. godine.

Ostali žalbeni navodi nisu od odlučnog značaja, pa ih sud nije posebno ni cijenio, shodno odredbi člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Iz ovih razloga, kao i razloga navedenih u prvostepenom rješenju, na koje se upućuje žalitelj, žalba nije osnovana, pa je istu temeljem odredbe člana 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku, valjalo odbiti i pobijano rješenje potvrditi, odlučujući kao u izreci ovog rješenja.

